

ikke kunnet vente, at der ved Fremdragelsen af Spørgsmaalet, foruden en Tilfredsstillelse for os selv ved dette Udbytte af vort Arbejde, kunde opnaas meget andet end dette, at Stødet blev givet til, at hele dette Spørgsmaal virkelig kom op, og i saa Henseende har det været mig meget kært af forskellige ærede Medlemmer, særlig fra Flertallets Side, at høre, at ogsaa de ønske en effektiv Udvalgsbehandling, som kunde begyndes med Indsamlingen af de statistiske Oplysninger, som jeg fuldt ud erkender ere nødvendige, hvis man vil til en alsidig Drøftelse af de store Spørgsmaal, ogsaa Spørgsmaalet om frivillig Forsikring mod tvungen Forsikring, og for saa vidt er Maalet med Forslagets Fremsættelse jo fuldstændig naaet.

T. Larsen: Naar jeg atter har forlangt Ordet, er det paa Foranledning af Udtalelser, som ere fremkomne fra adskillige ærede Medlemmer, og jeg skal paa Forhaand love, at jeg ikke skal gøre det langt, men at jeg skal indskrænke mig blot til det mest nødvendige i Retning af Gensvar. Det var sikkert en Misforstaaelse af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (P. Knudsen), naar han sagde, at jeg havde sagt, at Alderdomsforsørgelsen var et Tab for Samfundet, for det har jeg ikke sagt; i alt Fald, har jeg sagt det, har jeg ikke ment det, men jeg har ment og, saa vidt jeg erindrer, ogsaa sagt, at Forsørgelsessystemet i sine Virkninger er et Tab for Samfundet, det er ganske sikkert noget andet. Det bliver jo et Tab for Samfundet netop derigennem, at det staa hindrende for Selvhjælpstanken. Hertil kommer, at naar man skal modtage en Forsørgelse, vil den jo i alle Tilfælde blive noget ydmygende, det kan ikke undgaas; saa ogsaa af den Grund er Forsørgelsessystemet et System, som bør have overlevet sig selv. Kun disse Bemærkninger til det ærede Medlem. Jeg gaar derefter over til at omtale nogle Bemærkninger fra den højtærede Minister. Den ærede Minister vilde betragte mine Udtalelser som Udtryk for Tingets Flertal, men jeg tog absolut Forbehold mod, at mine Udtalelser skulde betragtes saaledes, idet jeg udtrykkelig fremhævede, at mine Udtalelser maatte staa for min egen Regning. Med Hensyn til det ny, der skulde være i dette, at jeg har tilladt mig at fremsætte Tanken om en tvungen Folkeforsikring, maa jeg sige, at jeg vel er vidende om, at det maaske er første Gang, denne Tanke er fremsat her i Tinget, men jeg kan ikke erkende,

at denne Omstændighed svækker Tankens Værdi. Naar det fremhæves, at man før her i Salen har holdt paa den frivillige Forsikring, saa har jeg ikke noget at sige dertil, men forskellige Tider have jo ogsaa forskellige Krav, og det kan jo gerne være, at det Udvalg, som kommer til at behandle Sagen, vil finde, at min Tanke er værd at overveje. Den ærede Minister vilde betegne det som et Laan fra Tyskland, som den norske parlamentariske Kommission har gjort, og det er sikkert nok, det har den ærede Minister Ret i, men det betyder jo ikke noget slemt, som den ærede Minister ogsaa indrømmede, og den ærede Minister har jo ogsaa i Fortiden gjort sine Laan fra Tyskland, nemlig ved den Ulykkesforsikringslov, som vi i sin Tid behandlede. Naar den ærede Minister udkastede Tanken om at fremsætte et Lovforslag, som kunde tiltrædes af de fattige, men som var ubrugeligt for de bemidlede, saa kan jeg meget vel forstaa Ministerens Tanke i saa Henseende, men jeg vilde dog betragte det som en meget mislig Ting, hvis vi fik en saadan Tanke gennemført, der saaledes paa en ligefrem, direkte Maade satte Skel i Befolkningen mellem bemidlede og ubemidlede, saa at de bemidlede kom paa den ene og de ubemidlede paa den anden Side. Jeg vilde betragte det som i høj Grad beklageligt, hvis der skulde drages et saadant Skel i Samfundet. Saa udtalte den ærede Minister med Hensyn til den tvungne Forsikring, at et var at tvinge Folk ind i en Forsikring, og noget andet var det at tvinge dem til at betale Præmierne. Det er ganske rigtigt, det er to forskellige Ting. Den norske Kommission har ogsaa taget Sigte paa dette Forhold, idet den nemlig — hvad jeg glemte at nævne før — har fremsat Forslag om, at i de Tilfælde, hvor vedkommende Individ ikke kan præstere Præmie, kan hans Forsørgelseskommune i Løbet af 5 Aar 2 Gange udrede Præmien, men i øvrigt vil jeg sige, og det gælder ogsaa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at dette, at man inddeler Befolkningen i Indtægtsklasser, betyder ikke det samme som, at man inddeler den i Klasserne „fattig og rig“, men kunde meget snarere have den Virkning, at hin Klasseinddeling kunde være en Spore til, at netop Selvhjælpstanken kom frem i endnu stærkere Grad, idet man absolut vilde vinde ved at arbejde sig frem fra den ene Klasse til den anden, fra en mindre Indtægt til en højere. Naar der i øvrigt som efter det norske Forslag kan naas en Pension paa 150 Kr.